

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXV (59) • ŠTEV. (Nº) 34

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 7 de septiembre - 7. septembra 2006

OB LUPLJENJU RIBIČIČEVE ČEBULE

BOGOMIR ŠTEFANIČ ML.

Tedaj? Ne. Pozneje pa me je ta občutek krivde obremenjeval kot sramota.

Günter Grass, nemška pisateljica in levičarka naklonjena politična ikona, nobelovec in človek, čigar javna beseda je desetletja imela izjemno moralno težo, je sredi avgusta, tik pred izidom avtobiografije, v časopisnem pogovoru priznal, da je kot sedemnajstletnik ob koncu druge svetovne vojne prostovoljno služil v oboroženih formacijah SS, nato pa je to poglavje svojega življenja za dobrih šest desetletij skrbno skrival pred javnostjo. Ne pa tudi pred svojim občutkom krivde in sramu, ki je pozneje vzniknil na pogorilu mladostne prohitlerjevske naravnosti. Umazana podrobnost iz preteklosti je nekega dne morala priti na dan. Pustimo ob strani ugibanja, ali zato, ker so ji že sicer prišli na sled zgodovinski raziskovalci in je bilo zato bolje pravočasno poseči po „samoovadbi“. Verjemimo velikemu pisatelju, da so ga k razkritju prisilili njegovi notranji vzgibi. Recimo temu — vest.

Lupljenje čebule je Grass naslovil zgodbo o sebi in tako tudi zgodbo o svoji SS-ovski sramoti, ki jo je z objavo svetovni javnosti ponudil v presojanje in tako tudi obsojanje ali razumevanje, zgražanje ali odpustanje ... Zdaj se nam vsem skupaj res dogaja kot pri rezanju ali lupljenju čebule — vsaj po malem si brskamo solze: nekateri od jeze, drugi od sočustvovanja, najbrž pa nihče od smeha. Stvar je pač preresna, ko kdor koli in kadar koli omeni kratiko SS.

Le malo pozneje smo tudi pri nas slišali pogosto omenjati neko — ali bi morali uporabiti pridevnik „podobno“? — kratiko: OZNA. Oznaka za komunistično tajno policijo je del naziva, ki ga je nekoč nosil prav tako neke vrste pisatelj ali pa vsaj pesnik in pisec epigramov Mitja Ribičič, sicer pa visok politik sesedle slovenske in načrte levega totalitarizma in po vojni nekaj časa drugi človek oznovskega stroja, ki je dobil nalogo, naj v „osvobojeni“ deželi izvede temeljito dezinfekcijo — očisti naj jo nesnage domnevnega izdajalstva, meščanstva, strankarskega pluralizma, podjetništva, kmetstva, duhovništva in redovništva ... Naloge so se tudi z znanjem, ki ga je Ribičič prinesel iz moskovske NKVD-jevske akademije, lotili nadvse resno in v sodelovanju z drugimi ustanovami partijske države za seboj puščali trupla, dolgoletne zapornike, prisilne delavce, nepevilne razlagačence, izgnance, ustrahovane duševne razvaline, (ne)prostovoljne ovaduhe ...

Maja lani je bila zoper nekdanjega majorja OZNE vložena policijska ovadba in nato sprožen tožilski postopek zaradi suma storitve nezastarljivega

kaznivega dejanja genocida oziroma pozneje storitve hudodelstva zoper civilno prebivalstvo. Zdelo se je, da je mogoče dokazati povezavo med Ribičičem in smrtjo najmanj 217 izmed tisočev po vojni umorjenih ljudi. Po pravnomočni sodni odločitvi sodišča pa je bil ta postopek te dni zaradi nezadostnih dokazov, ki bi utemeljili uvedbo preiskave, končan.

Sodno lupljenje Ribičičeve čebule je tako za zdaj ustavljeno, toda kakor koli že, načeto je bilo vsaj do te mere, da imamo ob njem skoraj vsi solze v očeh: prvi od jeze (pa naj bo nad sodniki, tožilci, policijo, zgodovinarji, prejemnim ali zdajnjim sistemom), drugi od sočustvovanja (do ostarelega partijca ali pa do žrtev njegovega sprevrženega razumevanja revolucionarne svobode), nekateri pa tudi od tragikomičnega smeha, ko smo vedno znova postavljeni pred tako rekoč dokazano „dejstvo“, da so se na Slovenskem dogajali zločini brez zločincev.

Sodišče torej Ribičiča ne more (ne sme, noče?) pripraviti k lupljenju čebule njegove totalitarne preteklosti. Morda pa bi si ta lahko za zgled vzeli Günterja Grassa in to storil sam. A kaj takega bi bilo najbrž mogoče le, ko bi ga bilo, tako kot nemškega pisatelja, njegovih preteklih dejanj sram. Če bi jih začutil kot krivdo in sramoto. Samo kaj, ko Ribičiča in ljudi njegovega kova storjenega ni sram. Jim tudi ni treba, ko pa se vedno živimo v družbi, v kateri ne krivimo politične korektnosti, če vztrajamo pri prepričanju, da so bili povojni časi „administrativnih ukrepov“ ne le upravičeni, temveč nujni. Ali kot je Ribičič — navajamo za publicistko Alenko Puhar — leta 1975 samozavestno dejal: „Takrat /leta 1945/ je na dvajset tisoč slovenskih partizanov ležala teža stotisočglave množice ... ki so bile ne bolj nacistične kot nemška armada sama, predvsem pa so bile razredno opredeljene, hoteč prepričati socialistično revolucijo v Jugoslaviji. Te sile kontrarevolucije smo morali fizično uničiti v 45. letu.“

Ribičiča tega fizičnega uničenja „razredno opredeljenih“ očitno ni sram, prav zato pa se ne bolj nujna kot pred njegovim nesojenim sojenjem kaže potreba po nadaljevanju razprave o slovenski preteklosti, da bomo nekoč vendarle vsi, z Ribičičem vred, vedeli, česa se nam res ni treba sramovati, česa pa vsem sklicevanjem na „objektivne“ okolščine navkljub.

Kot bi nas moralo biti sram obsodbe, ki je bila 30. avgusta stara natanko 60 let — krivične obsodbe škofa dr. Gregorija Rožmana. Tudi to čebulo bomo morali, navkljub vsem solzam tistih, ki jih je upravičeno strah pravne razveljavitve proticerkveno motivirane sodne „eksekucije“ pomenega moža, nekega dne vendarle olupiti.

(Po Družini)

41. študijski dnevi Draga 2006

V parku Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu so potekali 41. študijski dnevi Draga, ki so tokrat v znamenju stoletnice rojstva Antona Trstenjaka in razglabljanja o odnosih v slovenski narodni manjšini sami ter o odnosih med matično Slovenijo z manjšino ter Slovenci po svetu.

Predavatelj slovenskega jezika na tržaški univerzi Miran Komuta je imel uvodno predavanje z naslovom „60 let kulture v manjšinskem prostoru“, ki mu je sledila dolga razprava.

Na študijskih dneh Draga 2006 pa je bilo tudi veliko gostov, ki jih je predsednik pripravljene odbora Sergij Pahor vabil pred mikrofonom. Kot prvi je udeležence pozdravil generalni konzul RS v Trstu Jože Šumelj, ki je Dragi zaželel veliko uspeha, predvsem pa podčrtal, da gre za forum slovenskih izobražencev, ki je nekoč opravljal veliko delo pri mehčanju trdih odnosov med različnimi Slovenci in ustvarjanju demokratičnih odnosov med Slovenci z vsega sveta, danes pa je to forum, ki daje nova izhodišča in postavlja nove, vseslovenske izzive tudi matični Sloveniji.

Podtajnik na italijanskem zunanjem ministrstvu Miloš Budin je izpostavil pomen Drage danes, ko se vedno obstajajo zamele med bližnjimi narodi in znotraj samih Slovencev.

Navzoče so pozdravili predsednik Sveta slovenskih organizacij (SSO) Drago Štoka, predsednik Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) Rudi Pavlič, deželna svetovalka Tamara Blažina ter v imenu korotkih Slovencev iz Avstrije Janko Zerzer.

Študijski dnevi Draga 2006 so se nadaljevali v soboto z okroglo mizo na temo Integracija Slovenije v Evropi, na kateri so nastopili nekdanji svetovalec RS pri OZN Danilo Turk, Drago Štoka (SSO) ter avstrijski veleposlanik v Sloveniji Valentin Inzko.

Popoldan pa so psihiatri in psihologi Silva Matoš, Cvetko Heliodor, Janko Musek in Jože Ramovč spregovorili na temo Slovenci v vrtincu naglih družbenih sprememb.

41. študijski dnevi Draga 2006, so se zaključili s predavanjem Marka Stabeja o odnosu Slovencev do lastnega jezika. Marko Stabej, profesor za slovenski jezik in stilistiko na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, je v predavanju s temo Zvezde, vrtnice in trnje (kam in kako s slovenščino?) opozoril, da se Slovenci premalo zavedamo raznolikosti slovenščine. S sloven-

Psih. Heliodor Cvetko, psih. Silva Matoš, moderator Ivo Jevnikar, prof. Janez Musek in prof. Jože Ramovč Slovenci v vrtincu naglih družbenih sprememb.

ska državnostjo se je mednarodni položaj slovenščine normaliziral, danes pa ima ta nova normalnost veliko obrazov, kar nas preseneča in česar nismo pripravljene sprejemati.

Udeležence Drage so pozdravili tudi predsednik SAZU Borjan Žekj, državni sekretar Zorko Pelikan in Tomaž Pavlič v imenu Svetovnega slovenskega kongresa. Žekj, ki se je navezal na temo predavanja o slovenskem jeziku, je povedal, da smo Slovenci živeli v zaprtim okolju in skušali braniti slovenščino z zaprtostjo. Z vstopom Slovenije v mednarodne povezave pa zdaj moramo gojiti slovenski jezik na prepihu, pri čemer se lahko marsikaj naučimo od zamejcev.

Pelikan pa je opozoril na pomen pred nedavnim izglasovanega zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Kot je dejal, je ta zakon pomemben premik v odnosu Slovenije do vseh svojih rojakov, v zvezi z njegovim izvajanjem pa je treba v prvi vrsti slediti viziji skupnega razvoja.

Po mapi, ki jo je za udeležence Drage 2006 daroval tržaški škof Eugenio Ravignani, sta na Dragi predavala zakonca Katarina Kompan Erzar in Tomaž Erzar s Frančiškanskega družinskega inštituta.

Naslov njunega predavanja je bil Slovenski vernik med tradicionalno in osebno vero, predavatelj pa sta se teme lotila zelo široko in se v glavnem posvetila razmišljanju o vprašanju strahu, odnosov in pomenosti dialoga.

Tržaški škof mons. Evgen Ravignani med pridigo. Ob njem Stanko Janežič.

Prof. Marko Stabej (slovenist): Zvezde, vrtnice in trnje (Kam in kako s slovenščino?)

BERI...

OB 60-LETNICI SMRTI GENERALA RUPNIKA 2

ZAHVALA ZVEZI SLOVENSkih MATER IN ŽENA 2

SLAVJE V OBNOVLJENEM ROŽMANOVEM DOMU ... 3

SLOVO OD MARJETE SMERSU BOLTEŽAR..... 4

Zahvala

Štirideset let je kar dolga doba v življenju posameznika, pa tudi ustanov, ki nas v življenju spremljajo in so nam v oporo. Seveda so ustanove sad truda celotne zavedne in urejene skupnosti, ta pa se vendar naravno razporeja okoli močnih stebrov, ki jo držijo pokonci. Ob njih se razvija in se dobro počuti, ko najde razumevanje in dejanski odmev svojih lastnih težnj k vsemu, kar človeka dviga in krepi, zlasti v srečanju s težavami.

Narava skupna, tako posebna zgodba neiskanega izgnanstva iz predrage, edinstvene in lepe zemske domovine, je dragoceno izročilo, ki ga predajajo novim rodovom najprej družine, potem pa, v istem duhu, slovenske ustanove in domovi. Med temi Zveza slovenskih mater in žena zavzema svojsko mesto. Srce je njen simbol od začetka. Je simbol družinske skupnosti, a utripa tudi za rojaka, da mu je v vzpodbudo in pomoč, v ljubezni, ki jo najdemo lepo opisano v Prvem pismu apostola Pavla Korinčanom (1 Kor 13. pogl.).

Resnično, ne gre le za lepoto besede ali globino čustev. Narava matere in žene se znajo in hočejo dejansko spoprijeti

z resnobno borbo za obstoj, ki vije tudi narava ljudi, da jim je pomoč. Tesnoba nam tudi narekuje priznanje, da brez sredstev in brez darovanja časa in naporov - delovanjem Zveze slovenskih mater in žena ne bi bilo možno.

Narava simbol je srce. Ob njeni štirideseti obletnici si torej prajeemo v ponos in prijetno dolžnost, da Vam, predrage matere in žene in - nam naklonjenim dobrotnikom iz globine srca izrazimo svoje iskreno priznanje in zahvalo, da ste nam narava delovanje tolikih let omogočili z darovanjem sredstev, časa in prizadevanja. S temi vrsticami se želimo vsaj od daleč približati plemenitosti Vam srca, ko želimo:

Bog Vam vsem povrni s svojo milostjo, kajti pisano je, da ste dobroto izkazali Njemu samemu vsakokrat, ko ste kaj dobrega storili bližnjemu - med nami, za rojaka, narava prvenstvenega bližnjega.

V imenu Zveze slovenskih mater in žena njena dolgotrajna sodelavka

lic. Ladislava Lahamar

Buenos Aires, septembra 2006.

OB 60-LETNICI USMRTITVE GENERALA LEONA RUPNIKA

Imeli smo velikega moža

NACE FRANČIČ

*„Vas zabljani grobovi,
kjer križ ne kamen ne stoji,
ki niste venčani s cvetovi,
kje luč nobena ne brli.“*

Pozabljenim, Simon Gregorčič

Slovenski narod je v časih velikih preizkušenj, ko je bilo za biti ali ne biti, narava pokončne slovenske može, ki so ga vodili skozi viharje njegove bitnosti. Tak mož je bil tudi general Leon Rupnik. Ob 60. obletnici njegove nasilne smrti želim napisati nekaj misli o življenju moža in ustanovitelja

bil zaradi svojih zaslug večkrat odlikovan. Zadnja leta pred razpadom Avstrije je dosegel čin stotnika in končno majorja. Konec vojne je doživel v Boki Kotorski, katero je branil pred Italijani in ki je nemalo po zaslugah majorja Rupnika prešla v oblast pravkar nastale Jugoslavije.

Kraljevina Jugoslavija je Rupnika sprejela v svojo vojsko maja 1919. V novi državi so mu priznali čin majorja. Od tedaj naprej je bila njegova vojaška kariera uspešna, saj je skoraj na vsaka priiri leta dosegel višji čin. Tako je napredoval v polkovnika, brigadnega in končno divizijskega generala leta 1937. V kraljevini Jugoslaviji je bil tudi večkrat odlikovan.

Njegova prva žena je bila Nemka. V tem zakonu sta se mu rodila sinova Vuk in Evgen (oba oficirja kraljevine Jugoslavije) ter hčerka Inga, ki pa je že mlada umrla. Vdovec Rupnik se je drugič oženil z rusko emigrantko Olgo. V tem zakonu se mu je rodila hčerka Ksenija, ki je v prvem zakonu po nekaj letih odovela in se je vdrgič poročila s pisateljem in Rupnikovim osebnim tajnikom dr. Stanom Kociprom.

Morda je prav po poznanju boljše vzvima žene Olge general Rupnik postal pozoren na podtalno delovanje že tedaj dobro organiziranih komunistov, ko je leta 1937 odkril sabotažo v tovarni orožja v Kragujevcu. V poznejših letih so komunisti nanj izvedli atentat, a se jim ta ni posrečil.

Potem je prišla vojna in revolucija. V najhujšem trenutku, ko se je po tragediji na Turjaku vse podiralo, je general Rupnik prevzel poveljstvo nad domobranci. Zgodovina tistega časa je med nami dovolj znana. Prav tako je znano, kako je bil priljubljen pri svojih vojakih.

Priljubljen pa je bil narava general tudi pri trpečem ljudstvu na podeželju, s katerim je bil tesno povezan v letih tuje okupacije in narava bolj krave komunistične revolucije. Bil je veren mož, a ni imel navade, da bi svojo vero farizejsko nosil na ogled, temveč se je zatekal v samotna svetinja, kjer je Bogu in njegovi neskončni milosti priporočal sebe in svoj slovenski narod.

Idejni vodja Nove Slovenske zaveze dr. Justin Stanovnik, ki doslej narava nikoli zapisal ene same dobre besede o generalu Rupniku, je v eni številki zgoraj omenjene revije leta 2004 zapisal takole: „Strateg pa ni bil ...“. Tu

je g. Stanovnik imel v mislih „možen“ Rupnikov načrt, da bi se domobranci borili s partizani do poslednjega naboja na Gorenjskem. Če bi do omenjenega zadnjega spopada res prišlo, bi po mojem mnenju domobranci vsaj umrli z orožjem v rokah, vsekakor častnejše smrti, ne pa da so razoroženi, izdani, mučeni in zasramovani umirali, zmetani v brezna prirom Slovenije maja in junija 1945. G. Stanovnik očitno ne pozna bogatih vojaških izkušenj, katere je gen. Rupnik pridobil v cesarski Avstriji in kraljevini Jugoslaviji.

Še preden smo Slovenci postali državen, samostojen narod, se je porodila misel — želja po narodni spravi. Je ta potrebna? Da! Potrebna je, a jo zaman pričakujemo, če mislimo, da bodo komunisti skesano padli na kolena in priznali svoja zločinska dejanja pred 60 leti. Dobro se zavedajo, da bi s tako gesto sami pokopali lažni mit osvobodilnega boja, katerega oznanjajo naivnim Slovincem že dolga desetletja.

Kaj pa na naši strani, je bilo vedno vse prav in dosledno? Ne! Ni narava pozabljeno, kako so nekateri slovenski begunci na nektrčanski način sprejeli tam v italijanskem Serviglianu duševno in telesno strtega brezdomca generala Rupnika. So se storilci tistega sramotnega dejanja kdaj pokesali? Ne! Tisto se ni nikoli zgodilo. Leta pozneje se je v zdomstvu gonja proti generalu nadaljevala četr, da je bil kolaboracionist nemškega okupatorja. Res je, da je z nemškimi okupatorjem navidezno sodeloval, saj druge poti ni imel na izbiro. A če hočemo biti potreni moramo priznati, da je bilo njegovo navidezno sodelovanje z okupatorjem za Slovence rešilno, sicer bi bile narava žrtve narava veliko večje. Mnogo prej je tako ravnal maršal Petain v Franciji, a danes je zelo malo Francozov, ki narava verjamejo v iskrenost Petainove kolaboracije z Nemci. Zato tudi slovenski zdomci potrebujemo narava očrčenje, da bomo pravični do moža, ki je sebe žrtvoval zato, da bi Slovenci obstali kot narod v letih tuje okupacije in krvave komunistične revolucije.

To leto se bomo Slovenci-protikomunisti s spomnovanjem spominjali nasilne smrti moža, ki je tam v Zeleni jami v Ljubljani padel pod streli komunistov onega 4. septembra 1946. Človeška sodba mu ni bila mila. Prav gotovo pa je bila pravičnejša božja sodba, saj se je narava general — slovenski potrenjak Rupnik boril in umrl za večne vrednote krčanstva in slovenstva, vrednote, ki so bile tedaj in danes: Bog, narod, domovina! Slava njegovemu spominu!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Gotovo je bil najvažnejši politični dogodek preteklega tedna shod za varnost. Brez strankarskega prizvoka je vendarle izzvenel kot opozicijska gesta, ki je vlado hudo prizadela.

Javna skrb. Objektivno je sicer težko določiti, če je pomanjkanje varnosti res najtežji problem Argentine. A prebivalstvo ga tako čuti in to skrb v raznih anketah postavlja na prvo mesto. Res je narava mnogo drugih križev in težav, a dejstvo, da gre narava od doma in ne ven, če se bo narava vrnil živ in zdrav, ker te lahko kjerkoli presneti zločinska roka, je moreča zavest. Ti primeri se vrstijo in občasno tudi množijo, vlada pa ne kaže dovolj skrbi, in njeni ukrepi ne rodijo zaželenega sadu. Varnostni organi se kažejo brez prave moči in večkrat javnost zasledi pojave korupcije. Kjer jim denarna sredstva dopuščajo, si ljudje najamejo privatno varstvo, ki se je že nevarno razpaslo. A tudi to ni zagotovilo in — predvsem — večina si tega ne more privoščiti.

Pojav Blumberg. Tudi zadnji shod v četrtek 31. avgusta, na katerem so ljudje zahtevali od vlade več varnosti, je sklical Juan Carlos Blumberg. Našim bralcem je že znan, saj je to že četrti shod, čeprav so prejšnji bili na kongresnem trgu, ta zadnji pa na majskem, pred vladno palačo. Blumberg je na žalosten način prišel do slovesa, ko so mu ugrabili in (tudi zaradi policijskega nespretnega posega) ubili edinega sina. Axel Blumberg je tako postal simbol in zastava, ki jo oče vihti, ko zahteva varnosti in v tej zahtevi predstavlja narava množice ljudstva. Zadnje čase se je tudi govorilo, da bo stopil v svoj stranki, zaradi česar so se v vladi marsikomu naježili lasje. Ni vsakdanja stvar, da posameznik skliče javni shod, in mu sledijo desetisoči. Pridejo, ne da bi jih prisilili, ne da bi jih pripeljali v zastojnskih avtobusih niti jim obljubljali plačilo ali darove (čoripan, itd). Pridejo posamezniki, družine, skupine, brez razlike vere ali sloja ...

Koga se bojijo? To pot je vlada napela vse sile, da bi shod onemogočila. Državni podsekretar, zloglasi piketer Luis D'Elia je celo na isti dan organiziral svoj „protishod“. A zaradi politizacije tega protesta je žel kritike noblobega nagrajenca (Adolfo Pérez Esquivel) ki je prvi dal idejo protishoda. Tako da se je vladna poteza razbila na dve in potopila. Medtem pa je majski trg videl množico, ki jo je policija ocenila na okoli 60.000 duš. Govor Blumberga, sicer opozicijsko pobarvan, je vseboval

vrsto zahtev, za rešitev problema varnosti. Poleg njega so govorili narava katoliški duhovnik, protestantski pastor in judovski rabin. Ta zadnji (Sergio Bergman) je izrazil najbolj ostre kritike na vlado, ko je dejal, da je „vladni projekt bolj podoben ustavni monarhiji kot pa demokraciji“. Gotovo je bil ta shod grob udarec za vlado, a bolj po njeni lastni krivdi, zaradi vladnega napa, da bi ga preprečila ali vsaj omejila.

Bo kaj boljše? Vendar smo že takoj naslednji dan slitali nekaj napovedi, ki so zelo podobne temu, kar Blumberg (in prebivalstvo) zahteva. Tako kot je vlada po prvem shodu vsaj delno uvedla nekaj sprememb, jih tudi sedaj načrtuje. Vladi namreč celoten problem varnosti skrbi, ker pomeni upadanje priljubljenosti in preusmeritev vode v opozicijske struje. A prav to je glavna napaka, ki jo opažamo: napor ne v službi vrednih ciljev, marveč v službi volilnih interesov, s čimer se podvzemajo ukrepi, ki so bolj vidni, a ob tem lahko manj učinkoviti. Delo (borba) za večjo varnost mora biti resno, dolgočasno in ob tem postopno, kar pa v kratki dobi ne rodi volilnih sadov. Zato se lahko stvarno vprašamo, če bo kdaj boljše?

Polemika se nadaljuje. Medtem seveda teče naprej polemika med peronisti in radikali. Težko je napovedati, kako se bo stvar končala. V sami radikalni stranki je kar nekaj osebnosti, ki bi enostavno izločile vse guvernerje, župane in parlamentarce, ki so presedli h Kirchnerju, drugi pa se bojijo hudega razkola, ki bi narava bolj prizadel že preveč slabokrvno stranko. A tudi vladi stvari ne gredo, kot bi želela. Preveliko naslanjanje na krajevne radikalne veljake prizadene tudi peroniste. Marsikateri je računal na določeno kandidatno mesto, a sedaj vidi, da mu včerajšnji nasprotnik odjeda mesto po volji in milosti predsednika. Zamera se vrsti za zamero in ni izključen skok v obratni smeri kakšne užaljene duše.

Še druge skrbi. Iz vrst strokovnjakov pa se množijo opozorila o bližajoči se energetski krizi. Ne gre le za dejstvo, da je država prenehala izvažati plin in ga začela uvažati, in da se bo v nekaj letih isto dogodilo s petrolejem. Že za prihajajoče poletje napovedujejo pomanjkanje elektrike. Vlada v zadnjem hipu napenja vse sile, da bi vsaj preprečila prekinitve dostave toka. Jasno pa je, da ta pojav ogroža industrijo, ki zavira razmah prav zaradi pomanjkanja energije. Načrti, ki so v teku (dodatna jedrna centrala, uvoz goriva), kaže, da bodo prišli prepozno.

General Leon Rupnik, zatopljen v molitev v cerkvi na Polhovem gradu.

slovenskega domobranstva.

V Čepovanskih župnijskih knjigah, kamor so spadale tudi Lokve v Trnovskem gozdu, je zapisano, da se je tam 11. avgusta 1880 rodil Leon Frančiček Rupnik. Osnovno šolo je obiskoval v Idriji, po tej pa je nadaljeval študije v nižji benediktinski gimnaziji v St. Pavlu na Koronkem, višjo pa v Ljubljani, kjer sta bila njegova profesorja dva imenitna Slovence: Anton Foester, skladatelj „Gorenjskega slavčka“ in velik preternovec Tomo Zupan.

Leta 1895 je mladi Rupnik stopil v infanterijsko kadetnico v Trstu. Bila je izrazito avstrijska in je kot taka vzgajala bodoče oficirje. Leta 1900 je Rupnik postal poročnik in takoj nastopil službo v 16. Varadžinskem pehotnem polku (Dunajski vojaški arhiv). V letih 1901/2 se je uril za službo inženirskega oficirja v Klosterneburgu v bližini Dunaja. Leta 1905 je kot 25-letnik začel obiskovati generalštabno šolo na Dunaju. Od tedaj naprej pa že kot nadporočnik službeno potoval po vzhodnem teritoriju Habsburškega cesarstva, ki je bilo nekaj let pozneje prizorišče prve svetovne vojne. Ob izbruhu te se je Rupnik boril proti Srbom, Rusom ter Italijanom. Po njegovi izjavi je najhujše boje doživljal s Srbi v območju reke Drine. V bojih je

SLOVENCİ V ARGENTINI

Obletnica
Rožmanovega doma

V slovarju slovenskega knjižnega jezika stoji zapisano, da je ožji pomen besede dom „prostor, hiša, kjer kdo stalno živi, od koder kdo izhaja.“ Od kod torej ta naša navada, da vsa naša prosvetna društva nosijo v naslovu besedo Dom? Tako imamo Hladnikov Dom, Sanmartinski Dom, Slomškovo Dom, Naš Dom in še bi jih lahko naštevati. V njihovih prostorih ne živimo stalno, tudi izhajamo ne iz njih. Torej „dom“ je moralo našim prednikom pomeniti nekaj, kar je imelo pravi pojem od tistega, ki sem ga navedel zgoraj.

Mislím, da ima beseda „dom“ za nas neki topel prizvok, ki nam takoj prikliče v spomin pojme kot so družina, domovina, rojstni kraj, otroštvo, posebno pa družinsko okolje, vera, materinščina in varstvo pod okriljem staršev. Torej, ko so naši predniki ustvarjali naše prosvetne domove, so nam v pisavi zidov pustili sporoči-

Pročelje Rožmanovega doma

lo: „To, kar gradimo, mora imeti toploto in vrednote, ki jih samo dom in družina lahko dasta. Plemeniti namen, dragocena dediščina, za katero upam, da je zob vedno večjega števila desetletij ne bo spremenil v iskanje samo osebnih koristi ali samo v kraj v smislu kluba. Upam, da se bo vsak izmed nas spomnil, da so naši predniki imenovali naša središča z imenom „dom“, da so nam s tem pokazali tudi pot, po kateri naj hodimo za ohranjanje našega materinega jezika, vere in spomina na tragedijo, ki jih je pahnila preko oceana, ker so se borili za ohranitev vrednot, ki jih je pred več kot pol stoletja domovina, kjer je bil njihov dom, zavrgla in njihove sorodnike pometala v brezna.

Tragedija naših prednikov, ki so bili izkoreninjeni iz njihovih domov, ločeni od lastnih družin in poslani v svet! Zaradi nje so bili obsojeni na samoto in onemoglost, saj so mnogi od njih izgubili svojce zaradi komunistične teorije, da je idejne sovražnike treba iztrebiti. Drugi so ostali sami, ker so jih meje za vedno ločile od svojih dragih.

Od vseh naših Domov, to ime je najbolj pristojno Rožmanovemu. Čeprav njegovi prebivalci ne izhajajo iz njega, resnično prebivajo v njem in v njem prejemajo vso tisto toploto, prijazno okolje, varnost in dobrine, ki jih ustanova, kot je Rožmanov dom, nudi. To poslanstvo si je začrtala tista petčica ljudi, ki je zasnovala to ustanovo v prvi vrsti prav za tiste, ki so tu v Argentini ostali brez svojcev in ki sta jim starostna onemoglost in borna pokojnina grozili s težkim preživetjem v zadnjih letih njihovega življenja. To uresničevanje ideje, ki se je dokončno izoblikovala in rodila v letu 1965, opravičeno lahko imenujemo „ustvarjati dom“.

Tako plodna dejavnost in kreativna sila, kakor jo je pokazala slovenska skupnost v Argentini, mislim, da nima primerjave pri drugih narodnostih. Sodim, da je ravno v tem razmahu razlog, morda bi lahko rekli tudi krivda ali izgovor, da se pomembnost naših ustanov ni pravilno vrednotila. Veliko je govorjenja in pisanja o naših volah in domovih ter drugih kulturnih ustanovah, a delovanje Zveze

Za poslopjem nov in ličen večnamenski prostor

Med sveto mašo

slovenskih mater in žena, Doma sv. Vincencija in Rožmanovega Doma morda pride v javnost le enkrat na leto. Zato to moje pisanje! Mislim, da sem dolžan, da kot nezaposlen upokojenec, kolikor je v moji moči, žrtvujem nekaj svojega prostega časa, da bo ustanova Rožmanovega doma tudi v podrobnostih bolj znana in slovenski skupnosti bolj pri srcu.

Naj nazivam nekaj skromnih podatkov za večje poznanje in priljubljenost te človekoljubne ustanove. Za prvega predsednika društva brez pravne osebnosti in prvotno imenovanega Zavetnice škofa Rožmana, je bil na prvem občnem zboru izvoljen gospod Jože Žerovnik. Po triletnem nabiranju sredstev, torej avgusta 1968, se je storil prvi korak k uresničenju načrtov z nakupom zemljišča. Z nadaljnje delo je bila potrebna pridobitev uradnega priznanja ustanove. Prvi predsednik Dobrodelne civilne ustanove dr. Gregorija Rožmana je bil gospod Jože Musar. Njemu sta sledila gospoda Matevž Potočnik in Peter Čarman.

Gradbeno delo se je pričelo proti koncu leta 1971. 31. avgusta 1972, pod predsedništvom gospoda Matevža Potočnika, je msgr. Anton Orehar blagoslovil prvi del zgradbe in sicer v obsegu 385 m².

Leta 1985 je bilo spremenjeno ime „Zavetnice dr. Gregorija Rožmana“ v „Rožmanov dom“.

Takrat je Dom razpolagal s svojim zdravnikom, bolničarko, snažilko, kuharico in lastnim avtomobilom za prevoz bolnikov. Ekonomska kriza, ki je nastala leta 1988, je zakrivila, da je Dom v prid lastnega obstoja bil primoran ukiniti vse zgoraj navedene pridobitve. Dotedanji dotok denarnih sredstev, prihajajoč od dobrodelnih članov in podjetnikov, je vedno hitreje usihal, ker je ekonomska kriza grozila njim samim in tako je počasi, toda neustavljivo, usihaval iz dneva v dan dotok dobrodelnega denarja. Menim, vsaj tako so mi povedali, da bi naredil veliko

Pogled na omizja med kosilom

krivico, če ne bi tu omenil, da je za nadaljnji obstoj imel veliko zaslugo dolgoletni predsednik gospod Peter Čarman, ki je s svojo neomahljivo voljo in vztrajnostjo trkal na razna vrata, da je Dom lahko plačal vsaj najnujnejše račune, kot hrano, elektriko, plin in podobno.

A sedaj imam vtis, da za naše starejše stvari postajajo bolj obetavne. O Rožmanovem domu se je začelo govoriti kot o nečem, ki dobiva nov pogon, nov obraz, nove udobnosti, da mu je bodočnost zagotovljena. Do tega optimističnega spoznanja sem prišel, ker imam pred seboj poročilo, katerega je podala podpredsednica dobrodelne ustanove „Fundacion por los Niños y Ancianos“ gospa Sara Zupan Omahnova. Mineva leto, odkar ta ustanova nudi pomoč Rožmanovemu domu. Najprej je pričela s popraviljem centralnega ogrevanja, nato kuhinje in tako se je nadaljevalo delo tudi z izboljševanjem vseh triindvajsetih sob, ki imajo vsaka svojo zasebno kopalnico. Predvsem pa se je vodstvo zavzelo za versko oskrbo in dobro počutje oskrbovancev v Domu. Zato je vsako nedeljo in vsak prvi četrtek v mesecu sv. marta. Na razpolago je tudi majhna kapelica z Najsvetejšim, katerega lahko stanovalci vsak trenutek obiščejo. Poleg izboljševanja in povečevanja poslopja, so bile končane tudi izboljšave, ki so bile pred leti zaradi ekonomske krize

prekinjene. Danes deluje v Domu odgovorni zdravnik, ki razpolaga s pomožnim zdravnikom in bolničarke, ki krijejo vsakodnevno triindvajseturno dežurstvo. Nastavljene so tudi kuharice, čistilke ter osebe za pranje in likanje.

Praznovanje 38. obletnice Rožmanovega doma, 27 avgusta 2006, katerega so se udeležili v zelo lepem številu, smo pričeli s sveto mašo, ki jo je daroval monsenjor gospod Jure Rode. Nato je pozdravil vse navzoče gospod Jože Žerovnik. Sledil je govor gospe Sara Zupan Omahnovič. Zaključila ga je takole: „Želim poudariti, da je naše prizadevanje bilo, je in bo v dobrobit naših starejših. Tako, kakor se mi obvezujemo kot institucija nuditi jim ljubezen, si tudi želimo, da bi vi, sorodniki in prijatelji, čutili isto. Da bi nam pomagali, ne samo materialno, temveč tudi z obiski, z vašim nasmehom in objemom, saj nam boste s tem omogočili dati najlepše darilo, ki ga človek lahko da: ljubezen do bližnjega.“

Mislím, da so te besede tudi najlepši zaključek mojega pisanja, poleg zagotovila, da vam bo v zadovoljenje, če boste čim večkrat obiskali Dom in se pri tem prepričali o vsem, kar sem povedal, pa tudi o drugih stvareh, o katerih zaradi omejenega prostora v časopisu, nisem pisal.

Miha Gaser

Požrtvovalne sodelavke in sodelavci

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V nedeljo, 20. avgusta je odbor **Našega doma San Justo** povabil vse člane na **izredni sestanek**.

V nedeljo, 27. avgusta je bil v Slovenski hiši **občni zbor „Mutuala Sloga“**.

Isti dan je bil v **Slomškovem domu mladinski dan**. Najprej so se začele tekme, nato dviganje zastav, sledila je sv. maša. Po kosilu je bil v dvorani kulturni program, nato pa prosta zabava.

Prav isto nedeljo so v **Rožmanovem domu** praznovali **34. obletnico** obstoja. Po sv. maši je bilo prijateljsko kosilo.

V sredo, 30. avgusta popoldne je bil v Slovenski hiši **duhovniški sestanek**.

Isti dan zvečer je bila **učiteljska seja** za voditeljice osnovnošolskih tečajev.

Za prvi petek v septembru so bile po naših krajevnih Domovih **svete ure**.

V soboto, 2. septembra je bila v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši sv. maša za **pok. generala Rupnika, dr. Hacina in sodelavce**.

Popoldne istega dne je bila prav tako v Slovenski hiši **prireditve ob 40. obletnici Zveze slovenskih mater in žena**. Najprej je bila sv. maša, katero je daroval prelat dr. Jure Rode; med njo je pel ženski pevski zbor iz San Justa pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Nato je bil poklon pred spomenikom žrtev revolucije v domovini. Sledila je slavnostna akademija v dvorani škofa dr. Gregorija Rožmana. Začela se je s pozdravi, sledila je razdelitev priznanj. Nato je bila uprizoritev psalmske kantate Ženamat, ki jo je režiral Miha Gaser. Po zahvali vsem nastopajočim, sodelavcem in dobrotnikom je bila zakuska ob prijateljskem pogovoru. Med njo je bilo žrebanje srečk, katerih dobitki so bile slike, ki so jih Zvezi podarili naši priznani umetniki.

Priredila D-ova za tiskovni referat Zedinjene Slovenje

OBLETNICI

Na Gorškem so se spomnili letošnje 100. obletnice smrti pesnika Simona Gregorčiča in 140. obletnice smrti slikarja Jožefa Tominca. Primorska velikana sta namreč del svojega življenja preživela na Gradincu nad Prvačino,

kjer jima je tamkajšnja krajevna skupnost in mestna občina Nova Gorica v spominskem parku postavili doprsna kipa. Prireditve je nosila naslov Daritev bodi ti življenje celo, slavnostni govornik pa je bil akademik France Bernik.

SAN MARTIN — Pod lipo domačo

Marjeti Smersu Boltežar v slovo

V torek, 29. avgusta je v San Martinu umrla gospa Marjeta Smersu Boltežar. Aktivna sodelavka sanmartinskega slovenskega doma, soudeležena na vseh področjih delovanja naše skupnosti, je podlegla zahrbtni bolezni. Kako je bila v skupnosti priljubljena je jasno pokazala množica rojakov, ki jo je prišla kropit v sanmartinski dom in se naslednji dan udeležila naše zadušnice. Po mami se je najprej s toplimi besedami poslovila od nje gospa Polona Makek, v imenu Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina, katere predsednica je bila pokojna. Takole je spregovorila:

„Draga Marjeta!

Ko si prišla med nas, si bila polna življenja in načrtov. Prezela si vodstvo naše organizacije. Z veseljem in polnim zamahom si se lotila dela med nami. Želele smo, da bi nas dolgo let vodila. Bog pa je imel drugačne načrte. Vse prekmalu si nas zapustila. Zelo te bomo pogrežale, ostala pa boš z nami v naših molitvah. Bog naj ti poplača vse, kar si dobrega storila in naj ti da večni mir in pokoj.“

Za tem je spregovoril naš Tone Podržaj, predsednik Slovenskega doma San Martin:

„Družina smo, družni nas ista kri, družijo iste skrivnostne vezi, ki jih nihče ne more izničiti, ne pretrgati, ne zatajiti.

Družina, iz iste hiše doma, družina, ko sedamo k skupni mizi, ko ždimo vsak v svojem hišnem kotu, ko smo na poti po turnih cestah,

ali ko se razselimo po svetu.

Vsi smo eden drugemu luč, in če le ena od njih ugasne, ugasne cele družine luč.

To Kuntnerjevo pesem je pred leti na obletnici doma recitirala tudi Marjeta.

Sanmartinska družina smo. Kako rada je to družino imela naša Marjeta. Združevali so nas skupni ideali in cilji. Skupaj smo sedali vsako nedeljo k oltarni mizi. Marjeta je redno obiskovala slovensko sv. mazo in večkrat brala berilo. Po mami pa smo sedali k skupnemu zajtrku, ona vedno tam pri tisti mizi ob oknu. Večkrat je bila tudi dežurna za pripravo zajtrka in

vedno priskočila na pomoč v kuhinjo. Ob pogrnjenih mizah smo skupaj preživeli vesela slavlja in praznovanja našega doma. Marjeta je bila aktivna članica Slovenskega doma v San Martinu. Več let je v Rožmanovi holi poučevala petje. Pri slovenskem pevskem zboru je navdušeno pela, spremljala na orgle in tudi dirigirala. Rada je v časopisu poročala, kaj se dogaja v sanmartinskem okolju. Zadnja leta se je najbolj udeleževala pri Zvezi slovenskih mater in žena in bila njena predsednica.

Pred dobrim letom pa je zaradi bolezni morala prenehati z vsem delom v našem domu, a še vedno nas je spremljala v duhu in molitvi. Po hudi bolezni, ki jo je vdana v božjo voljo junatko prenatrjala, je ugasnila luč njenega zemeljskega življenja. Njen prezgodnji odhod je prizadel tudi sanmartinsko družino.

Draga Marjeta! Pogrežali te bomo. Razsvetljevali nas bodo spomin na tvojo pripravljenost do dela, tvojo optimizem, dobra volja, prijazen nasmeh.

Naj ti Bog podeli večni pokoj in poplača nam darovane ure.

Domačim izrekamo iskreno sožalje. Naj vam tudi ta skupni dom nudi kotček tolažbe v tej težki preizkušnji.

Draga Marjeta, počivaj v miru!“

Kako je pokojna vdano sprejela božjo voljo, kako je prenatrjala usodo in v kakšnem duhu je doživela, pa zgovorno pokaže pismo, ki ga je naslovila kot predsednica na Zvezo mater in žena iz San Martina, ko je dojela naravo svoje bolezni. Takole je pisala pokojna Marjeta:

„Drage žene, drage matere, drage prijateljice.

Čisto nepričakovano je v moje načrte, ki pa nikakor niso božji, posegla in me napadla huda bolezen. Pojavil se je rak v prsih, ki pa je ušel kontrolam, ki si jih delam vsako leto in naredil metastazo v hrbtnici in rebrih.

Prvemu izidu je sledila nejevernost, obup, jeza, strah. Kaj sedaj? Pa ravno tako lepo se mi je življenje nasmihalo. Dobro sem se upokojila, otroci so odrasli, imeli poklice, ustanovili ali bili na tem, da ustanovijo svoje družine, skrb za starše je preminula, četrtega vnuka pričakujemo, ekonomsko se nimam kaj pritožiti. V začetku popolna zmeda, posebno, ker je med nami kar nekaj primerov, za katere smo vneto molili. Sedaj sem pa jaz sama med temi primeri.

Ko sem se nekoliko sprijaznila z dejstvom, da pač imam raka in da se bom morala krepko boriti, če ga hočem premagati, sem tudi sprevidel, da do sedaj nisem prav cenila, kakšno lepo družino, tako ožjo kot prijateljstvo, imam okoli sebe, ki me dnevno obiskuje in me spodbuja in me razvedri, kakšno lepo številno prijateljstvo in prijateljic, znancev in celo sosedov imam. Vsem iskren Bog plačaj.

Bog plačaj tudi vsem za vaše molitve. Jaz sem se predala v božjo voljo in se korenito opiram na našo drago mater Marijo, naj me vodi skozi to preizkušnjo ... Prav prisrčne pozdrave vsem.

Vaša
Marjeta Boltežar.“

Pogrežali jo bomo, a zgled nam bo delavnosti in vdanosti v božjo voljo. Prizadeti družini pa izrekamo naše globoko sožalje.

Veronikino nagrado prejel pesnik Ervin Fritz

Letomjio 10. jubilejno Veronikino nagrado za najboljšo domačo pesniško zbirko je na prireditvi z naslovom Napravim ti ogrlico iz rad v Celju prejel pesnik Ervin Fritz za pesniško zbirko Ogrlica iz rad.

Kot lavreat je Fritz prejel 800.000 tolarjev in posebno listino celjske občine, ki sicer podeljuje Veronikino nagrado. Za letomjio Veronikino nagrado so se sicer potegovale še štiri pesniške zbirke: Nikoli več Petra Kolarka, Confessiones Andreja Medveda, Darovi Toneta Pavčka in Štafeta hvaležnosti Katje Plut. Na prireditvi so podelili tudi zlatnik poezije za življenjski prispevek k slovenski poeziji. Ta je letos pripadel Tonetu Pavčku.

Tričlanska žirija za podelitev Veronikine nagrade v sestavi Matjaž Kmecl, Ivo Stropnik in Vida Curk je odločitev za Fritzovo antološko zbirko pesmi pospremila z besedami, da je ta zbirka pesemska podoba samohodnega in samoglavo izvirnega pesnika, ki je svoj 40-letni ustvarjalni vek vztrajal pri bolj ali manj nemodni, večkrat navidezno celo arhaični poetiki. Prakerenine tej poetiki je mogoče vsaj pogojno iskati v brechtovskih songih, toda značilno socialno odgovornost ali celo aktivizem je Fritz skrajno osebno in prepričljivo napolnil tudi z ontologijo minevanja oz. enkratnosti življenja, predvsem pa z izjemno duhovitostjo in verzifikacijsko virtuoznostjo.

Po mnenju žirije se Fritzova poezija od siceršnje pesniške produkcije v teh desetletjih kontrastno razlikuje domala po vsem: po neposredni, nemnogopomenski besedi, po tem, da je konotativnost z oksimoronsko in pa-

Tone Pavček

radoksko logiko prenesel na sintaktično raven, po strogi verzifikacijski obliki z obiljem presenetljivega rimanja, zlasti pa po značilnem, neuničljivo vedrem, pogosto sarkastičnem in predvsem blago ironičnem hvalništvu življenju, njegovi očarljivi enkratnosti in vznemirljivi čutnosti.

Žirija še ocenjuje, da je Fritz ohranil intelektualni duh, čeprav proletarsko rustikalne barve, in visoko stopnjo svojega običajnega verzifikacijskega mojstrstva.

V njenih očeh je tako pesniška zbirka Fritzova Ogrlica iz rad premogla tisti odtenek več, ki ji je prinesel letomjio Veronikino nagrado. Sicer je žirija, ki ji je predsedoval Matjaž Kmecl, zmagovalno pesniško zbirko izbrala med približno 330, ki so prispela na letomjio razpis.

Doslej so Veronikino nagrado prejeli: Iztok Osojnik (1997), Aleš Šteger (1998), Josip Osti (1999), Ciril Zlobec in Marjan Stojan (2000), Milan Jesih (2001), Miklavž Komel (2002), Milan Dekleva (2003), Erika Vouk (2004) in Ivo Svetina (2005).

HALO? SE NE SLIŠI!

Telekom Slovenije je s petkom dvignil ceno naročnin in pogovorov v javni fiksni telefoniji za devet odstotkov.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Območje Soče III

Če gremo s Sočo naprej, pridemo v Solkan — 3400 prebivalcev — važno prometno središče. Reka zapusti tu gorsko sotesko med pobočji Skalnice in Sabotina in steče po Goritski ravnini. Tu stoji znameniti Solkanski železniški most s 85 m dolgim lokom. Ko je bil zgrajen leta 1906, je bil največji kamniti lok v Evropi. Porušen med 1. svetovno vojno, so ga Italijani obnovili, a iz železobetona. V bližini drži čez reko tudi cestni most. V mestu je nekaj

industrijskih obratov. Pred časom so bogati Goričani imeli tu svoje rezidence, med njimi izstopa Vila Bartolomei, sedaj je oddelek Goritskega muzeja. Do leta 1988 je bil Solkan mestni predel Nove Gorice.

Nova Gorica — 14.700 prebivalcev. Mesto tik ob italijanski meji, je bilo ustanovljeno 1947, ko je po določitvi meje med Jugoslavijo in Italijo staro mesto Gorica ostalo na italijanski strani. Je eno najmlajših slovenskih mest. Ima ugodno prometno lego, saj povezuje Vipavsko in Sorško dolino, Kras in italijansko Furlanijo.

Mesto se je razvilo v gospodarsko, kulturno, izobraževalno, upravno in prometno središče Posočja. Podnebje je že bolj milo, zime vlažne in poletja

vroča; večkrat so hudi nalivi.

V Novi Gorici je sedež občinskih uradov, podjetij, ki izdelujejo pohištvo, gradbeni material, tekstilne in plastične izdelke, obutev in vozila. Med ustanovami so Primorsko dramsko gledališče, Goritski muzej z galerijo, Pokrajinski arhiv, knjižnica, Zavod za varstvo narave in kulturne dediščine. Mesto ima več osnovnih in srednjih šol. Tu se vsako leto prireja, skupaj z Gorico, mednarodni gledališki festival Alpe-Jadran. Da privabijo tujce, so odprli igralnico (casino) in več diskotek.

V mestu je veliko parkov z nasadi vrtnic in drevja in čez 30 spomenikov, med njimi Edvardu Rusjanu (1886-1911, kot prvi Slovenec, ki je izvedel polet z motornim letalom lastne konstrukcije — 1909). Najstarejša stavba je železniška postaja, zgrajena 1906, za bohinsko železnico kot severni goritski kolodvor, sedaj je tehnični spomenik. Naravna zanimivost je Rafutski park, z eksotičnim drevjem in grmovjem.

Človek se je naselil v te kraje že pred več kot 40.000 leti, v železni dobi so bila že pomembna naselja. Tu so bili potem Rimljani, za njimi Longobardi, Slovani so prišli konec 6. stol. Leta 1007 sta Posočje in Furlanija prišli pod oglejske patriarhe. Grad Solkan — po katerem ni več sledov — imenovan kot Castrum Silicanum in vas Gorica, sta prvič omenjena 1001. Ob koncu srednjega veka so tu gospodarili Goritski grofje, potem so ti krajo prišli pod Avstrijo. Med 1. sv. vojno sta bila Solkan in Gorica

v veliki meri poružena. Po tej vojni sta pripadala Italiji. Ko je po razmejitvi 1947 Gorica bila dokončno dodeljena Italiji, so začeli načrtovati in graditi na slovenski strani Novo Gorico.

Izletne točke v okolici:

Grič Kostanjevica, na njem je franciskanski samostan, zgrajen 1625, med 1. svetovno vojno poružen, potem obnovljen. V njem je grobnica Burbonov (= francoska vladna rodovina, vladali so 1589-1792 in 1814-30), med njimi predzadnjega francoskega kralja Karla X.

Grad Kromberk: originalna grajska stavba je iz začetkov 17. stol. Delno je bila poružena v 1. sv. vojni, obnovljena 1938. Grad je bil ponovno poružen med 2. svetovno vojno in v letih 1976-79 v celoti rekonstruiran. Pred gradom je park z vodnjakom. Sedaj je v njem goritski muzej z arheološkim, etnološkim in kulturno-zgodovinskimi oddelki.

Sveta gora — Skalnica: Na tem razglednem vrhu so zgradili romarsko Marijino cerkev 1544, dva desetletja kasneje so ji franciskani prizidali samostan in bolnico. Cesar Jožef II je leta 1786 ukazal cerkev podreti, po sedmih letih so jo spet obnovili. Ponovno je bila poružena med 1. svetovno vojno in na novo sezidana 1927. Sveta gora je priljubljena romarska pot, posebno slovenskih Primorcev.

Na Sveti gori je Goritski muzej uredil Muzejsko zbirko sorške fronte.

Zbral in priredil Franci Markež

Pogled na Novo Gorico v letih 70

NOVICE IZ SLOVENIJE

ZAČETEK ŠOLSKEGA LETA

Po dobrih dveh mesecih počitnic se je začela šola. Skozi osnovnošolska vrata je vstopilo 165.646 otrok, od tega 18.384 prvotolčkov. Okvirno število dijakov (srednješolcev) je okoli 100.000. Za varnost šolarjev na cesti, zlasti najmlajših, so skrbeli številni policisti, ki bodo območja šol nadzirali tudi v prihodnjih dneh.

KONEC CELULOZE

V Vipav Videm Krško so se zadnjič izvršili postopek kuhanja celuloze. Zaradi tehnološkega procesa je pranje, prebiranje in sušenje celuloze potekalo še v torek, v noči s torka na sredo pa so zaustavili tudi lužni kotel in absorpcijski stolp. V sredo prebivalci Krškega tako niso več videli izpuha iz tovarniškega dimnika, proizvodnja celuloze pa je po 67 letih dokončno ustavljena.

KOMPAS PREVZELI HRVATI

Hrvatska turistična agencija Adriatica.net (z mehanizirano hrvaško-nemškimi kapitalom) je kupila 50 odstotkov plus eno delnico slovenske potovalne agencije Kompas in s tem postala njen večinski lastnik. Vrednost transakcije ni znana, predsednik uprave Adriatica.net s tem je sklenjena prva faza strateškega in navzkrižnega kapitalskega povezovanja obeh družb, katerega cilj je postavljanje močne evropske turistične korporacije.

INFLACIJA V AVGUSTU

Cene življenjskih potrebščin so se avgusta zvišale. V primerjavi z julijem so bile v povprečju višje za 0,6 odstotka. Letna rast cen se je zvišala na 3,2 odstotka, povprečna letna inflacija pa je znašala 2,6 odstotka. Na inflacijo so vplivale tako višje cene blaga kot tudi višje cene storitev.

VZPENJAČA BO PELJALA V NOVEMBRU

Vzpenjača na Ljubljanski grad bo začela poskusno voziti med 10. in 19. oktobrom, začetek rednega obratovanja pa je predviden konec novembra. - Direktor Festivala Ljubljana Darko Brlek pa je zavrnil očitke Dela o trikrat cenejši avstrijski vzpenjači, s katero se je sicer tudi sam peljal.

PO SVETU

KOFI ANNAN SE TRUDI

Generalni sekretar združenih narodov Kofi Annan nadaljuje z bližnjevzhodno turnejo. Na njej pridobiva podporo za premirje v Libanonu, kot ga določa resolucija varnostnega sveta. Kot je znano, se je z njo 14. avgusta po 34-ih dneh končala vojna med Izraelom in palestinskim skrajnim gibanjem Hezbolah v Libanonu.

V DARFURJU SE TEMNI

Sudanska vlada je od sil Afriške unije zahtevala, naj do konca septembra zapustijo državo. Kot je znano, sile nadzorujejo premirje v Darfurju. Hkrati je tamkajšnja vlada okrepila ofenzivo proti upornikom v omenjeni pokrajini, kjer grozi vnovičen izbruh sovražnosti.

NEVARBI TURIZEM

Oborožen moški je v Amanu napadel skupino tujih turistov, ki si je ogledovala Rimski amfiteater. Pri streljanju je ubil britanskega turista. Dve Britanki, Avstralko, Novozelelandko in Nizozemca pa je ranil. V napadu je bil ranjen tudi jordanski policist. Policija je napadalca aretirala.

IRANSKA PRAVLJICA

Iranski predsednik Mahmud Ahmadinedžad se zavzema za pogovore o iranskem jedrskem programu, vendar pred začetkom pogovorov Iran ne bo zaustavil spornega bogatenja urana. To je po srečanju z njim dejal generalni sekretar Združenih narodov Kofi Annan. Iran tudi upa, da bo dogovor glede njegovega spornega jedrskega programa dosežen po srečanju med glavnim jedrskim pogajalcem Alijem Laridžanijem in visokim predstavnikom Evropske unije za skupno zunanjo in varnostno politiko Javierjem Solano. Kraj in čas srečanja sicer še nista znana, vendar naj bi do srečanja prišlo v nekaj dneh.

SLABO ZA TURČIJO

Skoraj leto dni po uradnem začetku pristopnih pogajanj med Turčijo in Evropsko unijo se v Evropskem parlamentu pripravljala domnevno zelo kritično poročilo o napredku države pri spoštovanju človekovih pravic. V njem evropski poslanci znova tudi poudarjajo, da so pristopna pogajanja proces z odprtim koncem, kar pomeni, da nujno ne vodijo k članstvu. Poleg neustreznega spoštovanja človekovih pravic pa je Turčija deležna kritik tudi zaradi njenega odnosa do Cipra.

SEDAJ ŠE DEBELOST

Debelost je epidemija svetovnih razsežnosti, ki s spremljajočimi boleznimi ogroža stabilnost zdravstvenih

PISALI SMO PRED 50 LETI

OB DESETLETNICI SMRTI GENERALA LEONA RUPNIKA

Dne 4. septembra je preteklo 10. let, kar so se doma komunisti z ustrelitvijo maščevali nad svojim neizprosnim nasprotnikom, generalom Leonom Rupnikom, ki je že davno pred pričetkom 2. svetovne vojne spoznal njihove načrte in je vse storil, da bi obranil narod njihove sužnosti.

V ljubljanskih zaporih je moral prestati vse trpljenje, zvezano s pripravami na gledališki proces, ki je trajal od 21. do 30. VIII. 1946. Po končanem procesu je bil general Rupnik dne 4. septembra istega leta ustreljen. Pridružil se je vojakom, oficirjem in vsem borcem, ki so pred njim, po obsodbi ali brez nje, bili pomorjeni po komunističnih krvnikih. Vsi skupaj nosijo mučeniški venec, ki so si ga spletli v borbi s komunizmom pod geslom:

BOG — NAROD — DOMOVINA.

Emil Čop

Predsednik Odbora za počastitev spomina generala Rupnika ob desetletnici njegove smrti.

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES

V soboto, 1. septembra t.l. je bil v salonu Bullrich, Sarandi 41 Bs. As., X. kulturni in obenem II. letomji filozofski večer SKA. Predaval je dr. Milan Komar. V dveurnem zanimivem govoru je razvijal misli o pametnosti in miru v smislu sholastnikov, ki naj vodijo naše mišljenje in delo. Kdor se tega ne more oprijeti, je v človeški družbi zdražbar. Udeleženci večera so predavatelja nagradili z odobravanjem. Govoru je sledila debata.

OSEBNE NOVICE

Poroki. V župni cerkvi v San Justo sta dne 25. avgusta 1956 stopila pred oltar g. **Ljubo Berlot** in gdč. **Martina Maček**. Mladi par je poročil č. g. **Jože Koniček**, za priči sta mu pa bila: nevesti njen oče g. **Jakob Maček**, ženinu pa njegov prijatelj g. **Milan Langus**. V isti cerkvi sta se poročila dne 2. septembra 1956 tudi g. **Avzug Čop** in gdč. **Ivanka Juhant**. Poročil ju je č. g. **Janez Kalan**, za priči sta pa bila: nevesti njen brat g. **Pavel Juhant**, ženinu pa njegova mama ga. **Viktorija Čop**. Mladim poročencem ob vstopu v novo življenje želimo vso srečo in obilo božjega blagoslova.

Družinska sreča. V družini g. prof. Stanka Hafnarja in njegove žene ge. Mateje, roj. Hartman, v Villa Ballester se je 23. avgusta t. l. rodil tretji sin, ki je pri krstu dobil ime **Tomaž Gregor**. Srečnim staršem naše iskrene čestitke.

SAN MARTIN

V nedeljo 2. septembra 1956 je bila v župni cerkvi v San Martinu mati za pok. generala Leona Rupnika ob 10. obletnici njegove smrti. Imel jo je g. duh. svetnik Karel Škulj ki si je pok. generala in vseh protikomunističnih borcev spominjal tudi v lepo zasnovanem cerkvenem govoru o ljubezni do Marije. Med sv. daritvijo je ubrano prepeval Slov. cerkveni zbor pod vodstvom g. V. Klemenčiča in gdč. Matilde Kogovšek. Vsi udeleženci pri mami so dobili lepo spominsko podobico. Od sorodnikov pok. generala Rupnika sta se mame udeležila njegova sinova gg. Vule in Evgen. Pri izhodu iz cerkve je vse pozdravila plošča „Oče, mati...“, kar je napravilo na vse Slovence prav prijeten vtis.

Svobodna Slovenija, št. 36. 6. septembra 1956

sistemov povsod po svetu. O tem so se na mednarodnem kongresu o debelosti v Sydneyju strinjali številni strokovnjaki s področja varovanja zdravja. Po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije je predebelih približno milijarda ljudi, pri čemer jih je 300 milijonov zelo debelih. Debelost zato vse bolj postaja tudi ekonomski problem.

SLOVENC I IN ŠPORT

DVE ETAPI NA PRVEM MESTU

Slovenski kolesar Janez Brajkovič je na dirki po Španiji po sedmi etapi, 154 kilometrov dolgi preizkušnji od Leona do Alto de El Morredera, prevzel skupno vodstvo in oblekel zlato majico vodilnega na Vuelti. Brajkovič je etapo končal na četrtem mestu, sedem sekund za zmagovalcem domačinom Alejandrom Valverdejem pa je mesto boljši z 49 minutami zaostanka za Brajkovičem.

Na 181,6 kilometra dolgi preizkušnji od Ponferrade do Luga (osma etapa) je Brajkovič bil tokrat 34., a kljub temu še obdržal vodstvo, ki pa ga je moral predati Špancu Alexandru Valverdeju, saj je s 13. mestom v etapi zdrsnil na četrto mesto.

Z ATLETSKIH MITINGOV

Merlene Ottey je bila na atletskem mitingu EAA v Dubnici na Slovanskem druga v teku na 100 m (11,76), Kranjčan Rožle Prezelj pa je bil tretji v skoku v višino (2,21 m).

Na atletskem mitingu na Sardiniji v Italiji pa je Ottey-eva v teku na 100 m spet zasedla drugo mesto z 11,53 sekunde.

Svetovna dvoranska rekorderka Jolanda Čepak je na atletskem mitingu EAA v Roveretu v Italiji v teku na 800 m zasedla drugo mesto (2:01,20), druga pa je bila tudi Marija Šestak v troskoku (14,14 m).

Brigita Langerholc je na atletskem mitingu za veliko nagrado IAAF, ki je potekala v Zagrebu, zasedla drugo mesto v teku na 800 m (2:01,01), Matic Osovnikar pa je bil tretji na 100 m (10,35). Že v uvodni disciplini 56. memoriala Borisa Hanžekoviča, v metu kopja, se je Mitija Kranjc vrnil po poškodbi s tretjim mestom in metom prek 70 metrov (72,09 m).

Radmila Vukmirovič je zmagala na atletskem mitingu v italijanski Brugneri v teku na 100 m ovire (13,61). Andrej Poljanec je v skoku s palico preskočil 5,40 metra in prav tako zmagal.

NAJBOLJŠA UVRSITEV

Najboljši slovenski teniški tekmovalki Katarini Srebotnik se po dramatičnem in izenačenem obračunu ni uspelo uvrstiti med 16 najboljših na odprtem prvenstvu ZDA. Vnovič jo je premagala Američanka Lindsay Davenport, deseta nosilka tekmovanja, in sicer s 3:6, 6:3 in 7:6 (5) po natanko dveh urah igre. Kljub temu je to njena najboljša dosedanja uvrstitev na odprtih prvenstvih ZDA.

VODA ŠE ZA V ČEVELJ NI DOBRA ...

Slovenska vaterpolska reprezentanca je izgubila uvodno srečanje predtekmovalne skupine B na evropskem vaterpolskem prvenstvu proti Madžarski s 6:23, potem proti Grčiji s 6:19 in končno še proti Nemčiji s 6:14.

OSEBNE NOVICE

Nova diplomantka

19. avgusta je na Instituto de Tecnología "ORT" dokončala študije **Monika Klarreich** in prejela naslov Técnica Superior en Química y Biotecnología con orientación en Genética. **Čestitamo in želimo mnogo uspehov!**

Smrt

V San Martinu je umrla ga. **Marjeta Boltežar roj. Smersu** (67) in v Martinezu pa **Janko Marinšek** (93). **Naj počivata v miru!**

DAROVALI SO

Zveza žena in mater iz San Martina se izkreno zahvaljuje darovalcem v naš dobrodelni sklad, namesto cvetja naš pokojni predsednici, ge. Marjeti Smersu Boltežar: Alenka in José Manuel Fernández Smersu, \$ 200.-; Tončka in Slavko Truden, \$ 50.-; družina Makek, \$ 100.-. **Bog povmi dobrotnikom.**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovalci so:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Franci Markež, Nadislava Laharnar, Nace Frančič, Miha Gaser, Sara Zupan Omahna, Pavlina Dobovšek, Tone Podržaj, Plona Makek, Vera Breznikar Podržaj.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital A. Pič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioaspc@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK Č asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

29. avgusta 2006

1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 187,7 SIT

URADNE URE

Uradne ure pisarne Zedinjene Slovenije, ter uredništva in uprave Svobodne Slovenije so od ponedeljka do petka, od 10. do 19. Na argentinske državne in na cerkvene praznike ne uradujemo. **Prosimo rojake, da ta urnik upoštevaajo!**

Meñani pevski zbor San Justo vabi na KONCERT OB 35. OBLETNICI

v soboto, 23. septembra, točno ob 20.30 uri v Našem domu.

Po koncertu na razpolago večerja. Vstopnice dobite pri pevcih.

OBVESTILA

SOBOTA, 2. septembra:

Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Domače kolone na Pristavi od 19. uri.

Srečanje visokolcev v Slovenski hiši ob 20. uri. Predaval bo Martin Sumnik: „Razmišljanja o etiki in sodobnosti“.

NEDELJA, 3. septembra:

Sv. maša za Rupnika, Hacina in sodelavce, ob 9.30 v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

40. obletnica Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 8. septembra:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri na Pristavi v Castelarju.

SOBOTA, 9. septembra:

Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Premiera otroške igre v Slomškovem domu.

NEDELJA, 10. septembra:

Mladinski dan v Našem domu v San Justo

SOBOTA, 16. septembra:

Pomladanski ples v San Martinu

NEDELJA, 17. septembra:

45° Obletnica Slomškovega doma

ČETRTEK, 21. septembra:

Sestanek ZSMŽ San Martin ob 16. uri. Praznovale bomo rojstne dneve vseh naših članic.

SOBOTA, 23. septembra:

Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku

Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Koncert ob 35-letnici — Meñani pevski zbor San Justo

NEDELJA, 24. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi.

Zvesti sinovi dveh domovin

SLOMŠKOV DOM

45. OBLETNICA

Nedelja 17. septembra 2006

ob 11,15: dviganje zastav

11,30: zahvalna sv. maša

13,00: prijateljsko kosilo

16,30: kulturni program

- Slavnostni govornik g. **Herman Zupan**

- Igra „Zlahtni meščan“. Avtor: **Moliere**. Režija: **Aleksandra Omahna**. Izvedba: **Gledališka skupina Slomškovega doma**.

- Likovna razstava krajevskih umetnikov.

Lepo vabljeni!

MUTUAL SLOGA

CONVOCATORIA

La Mutual Sloga, con domicilio en la calle Cnel. Ramón L. Falcón 4158 de esta Ciudad, de conformidad a lo establecido por el art. 29 del Estatuto Social, convoca a sus socios a la Asamblea General Extraordinaria que se celebrará, en su sede, el día 1 de octubre de 2006, a las 10 horas.

ORDEN DEL DIA:

1) Designación de dos socios para firmar el acta.

2) Lectura acta anterior.

3) Consideración situación patrimonial correspondiente al período comprendido entre cierre regular de ejercicio del 30-4-06 al 30-9-06.

4) Aprobación de todo lo actuado por el Consejo Directivo y Junta Fiscalizadora durante su mandato.

5) Análisis situación institucional de la entidad. Cumplimiento de Objetivos.

6) Liquidación de la entidad. Causas. Designación Comisión Liquidadora y Asesores.

Presidente

45. Mladinski dan v Našem domu

10. SEPTEMBRA

8:00	sv. maša
9:15	dviganje zastav
9:30	začetek tekmovanj
13:00	kosilo
19:00	kulturni program nato prosta zabava (Slovenski instrumentalni ansambel in DJ)

Naš dom | Hipólito Yrigoyen 2756 | San Justo

Šolski odsek Zedinjene Slovenije
vabi na **SLOMŠKOVO PROSLAVO**
v **SOBOTO, 23. SEPTEMBRA, V SLOVENSKI HIŠI**

Ob 15. uri: sveta maša - Ob 16. uri: IGRA

ARIELA, mala morska deklica

v izvedbi Slomškove šole

Vstopnina: Otroci: \$3 - Odrasli: \$6 * V prodaji VIDEO in DVD

Srečolov Zveze mater in žena

Na proslavi 40. obletnice Zveze slovenskih mater in žena, se je izvedlo tudi prvo žrebanje srečk, katerih dobitki so bile slike,

ki so jih Zvezi podarili naši priznani umetniki. Izžrebani so bili sledeči:

- 1) Silvija Burja
- 2) Anica Mehle
- 3) Andrejka Selan Vombergar
- 4) Monika Kenda
- 5) Katica Cukjati

Po dolgi in hudi bolezni nas je 29. avgusta vse prezgodaj zapustila naša predsednica, gospa

Marjeta Boltežar roj. Smersu

Bog naj bo bogat plačnik za vsa njena dobra dela. Ostala nam bo kot zgled v trajnem spominu.

Zveza slovenskih mater in žena – San Martín

Poklical si me, tukaj sem
moj Gospod in moj Bog.

V globoki žalosti sporočamo, da nas je zapustila naša predraga žena, mama, stara mama, sestra, tašča in teta, gospa

MARJETA BOLTEŽAR roj. SMERSU

Priporočamo jo v molitev in se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo prišli kropiti in jo pospremili na zadnji poti. Prav posebna zahvala Msgr. Juretu Rodetu za številne obiske tako na domu kakor v bolnici, za molitev ob krsti in za pogrebno mašo. Hvaležni smo tudi za molitev ob krsti g. Franciju Cukjatiju in g. Matiju Borštnarju, ter g. Rodolfu Ricciardelliju za sv. maziljenje. Zahvala vsem ki so molili za njeno zdravje. Zahvala tudi gospe Poloni Makek, podpredsednici Zveze slovenskih Mater in Žena - odsek San Martín, ter predsedniku sanmartinskega doma, inž. Tonetu Podržaju za globoke in ganljive poslovilne besede ob krsti.

Žalujoči:

mož: **Marjan**.

sinovi: **Damijan in Silvina roj. Ricciardelli; Tomaž; Marjan in Sonia roj. Petkovšek;**

hči: **Andreja;**

sestra: **Alenka por. Gabron;**

brata: **Miha in Nataša Zajc; Jurij.**

vnuki: **Luciana, Juan Ignacio, Agustín in Sofía;**

nečaki in nečakinje: **Gregor, Jorge, Marcos, Pablo, Rodrigo, Alenka, Lučka, Eva, Vanesa, Simona, Carolina in Mariana;**

tašča: **Albina Borštnar,**

ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Bariloche, Ljubljana, Radomlje, Ceuta (Španija)